

תת"ע 13433/05/20 - נחנוןוב גבעון נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 13433-05-20 מדינת ישראל נ' נחנוןוב
תיק חיזוני: 11250552285

מספר בקשה: 2

בפני כבוד השופטת שרתית זוכוביצקי-אורן
מבחן נחנוןוב גבעון
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניית בהיעדר התיציבות המבוקש ביום 1.6.2020.

המבקש קיבל דוח מסווג הזמן לדין מספרו 11250552285 המיחס לו נהייה במהירות של 141 Km"ש בדרך שאינה עירונית בה מותרת מהירות מרבית של 90 Km"ש בגיןו לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 בתאריך 2.4.2020.

ביום הדיון לא התיצב המבוקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרו עליו פסילה של 30 ימים בגין הפסילה המנהלית אותה ריצה, פסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 1,500 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבוקש

המבקש הודה כי ההזמנה לדין נמסרה לידי אך לטענתו היא אבדה לו ומשכך לא ידע את מועד הדיון ולא התיצב אליו. לטענתו, הוא עדכן את עורך דיןו כי הדיון נקבע לחודש יוני וכן מסר לו כי הוא אינו זוכר את תאריך הדיון המדויק.

לטענת ב"כ המבקש הוא ערך בדיקה מדי ימים שלושה עם מרכז המידע של הרשות השופטת באשר לפתחתו של התיק, כאשר מבחיקות אלה לא עלה כי אכן נפתח תיק בעניינו של המבוקש בגין הדוח. לטענתו, בתאריך 31.5.2020 ערך המבקש בדיקה האם קיימ תיק פתוח כנגדו ולבdiskה זו עלה כי הוא לא נפתח.

המבקש הוסיף וטען כי אי ביטולו של פסק הדין יגרום לו עיוות דין חמור, שכן העונש שהושת עליו הינו חמור.

טענות המשיבה

המשיבה טענה כי מדובר בדו"ח תנוועה מסווג הזמן לדין שנמסר לידי של המבוקש עם תאריך לדין.

עמוד 1

לטענת המשפט, בהתאם לפסיקה הבלבול או שכחה אינם מהווים סיבה מוצדקת לאי התיאצבותו של הנאשם שנקבע בעניינו.

המשפט הוסיף וטענה כי במסגרת גזר הדין שנית בנסיבות המבוקש, לא הושטה פסילה נוספת בפועל لكن מדובר בגזר דין ברף הנמוך ולא נגרם עיוות דין.

דין והכרעה

סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליך פליליים מורה על קיום דין בעניינו של הנאשם. לדברי כב' השופט שהם בע"פ 99/99 **חסין נ' מדינת ישראל** מיום 7.4.2008:

"העיקרון המנחה בהליך פליליים- אשר יש הסברים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דין יתקיים בנסיבות הנאשם, נוכחות זו דרישה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פנוי הצדקה והבטחת אמון הציבור בהגינות ההליך הפלילי".

לכל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) התשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד פ'**) הקובע כי בעיריות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא יגרם לו בכר עיוות דין.

כאשר הנאשם הזמין לדין והוא מתיאץ רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

סעיף 130(ח) לחסד פ' קובע, כי הנאשם מתיאץ למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התיאצבותו וה תנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין נדרש כדי למנוע עיוות דין.

ברע"פ 9811/09 **סמיימי נ' מדינת ישראל** מיום 29.12.09 נקבע:

"לכל אדם הזכות ליום בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התיאצבות של אדם מדין אליו זומן דין עלולה להוביל לתוכאה כי ירושע בדיון ודינו יגזר, כשם שארע בענייננו. משכך היה, הנטל הוא על המבוקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התיאצבותו או כי הביטול נדרש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התיאצבות המבוקש

בהתאם להלכה, שכחה של הדין בלבד, אף אםairaה בתום לב, אינה יכולה לעמוד לבדה כסיבה המצדיקה אי התיאצבות לדין שנקבע בעניינו של הנאשם, כאשר דין דומה יכול גם באשר לטענות משרדיות של עורק הדין המציג אותו או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת לב של הנאשם עצמו (רע"פ 9142/01 **איטליה נ' מדינת ישראל** מיום 2.10.2003, ע"פ 4448 **קמר יעקב, עו"ד נ' מדינת ישראל** מיום 27.7.2009, רע"פ 3518/15 **אבטה מלקטנו נ' מדינת ישראל** מיום 8.6.2015, רע"פ 9109/17 **מקסים סדובי נ' מדינת ישראל** מיום 19.12.2017).

הGBK טען כי הוא ובא כוחו ערכו בירור באשר לפתחתו של התקיק בבית המשפט. עם זאת, היה על הGBK לעורר בדיקה בסיסית במרכז לפניות נהגים ארצי ולקבל את המידע המלא אודות הדו"ח לרבות מועד הדיון שנקבע בעניינו.

יודגש כי בקשה זו לא נתמכה בתצהירים של הGBK ובא כוחו המאמנים את טענותיהם העובדיות.

לפיכך, אני קובעת כי ההזמנה לדין הומצאה לGBK כדין וכי לא קיימת בידי הGBK סיבה מוצדקת לאי התיעצבותו.

חשש לעיוות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התיעצבותו של הGBK ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו בלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 **סעדא נ' מדינת ישראל** מיום 24.4.2018).

ככל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דין יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דין (רע"פ 1911/18 **עמיד גיש נגד מדינת ישראל** מיום 27.5.2018).

במקרה שבפני הGBK לא כפר במיחס לו ולא העלה טענות הגנה. עם זאת, טען הGBK כי העונש שהושת עליו הינו חמוץ.

בשים לב לחומרת העבירה, עברו התעבורי של הGBK והעובדת שחרף אי התיעצבותו נוכחה מתקופת הפסילה שהושתה עליו הפסילה המנהלית אותה ריצה, אין סבורה כי מדובר בענישה בלתי מידתית.

לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק דין לא יגרום לחשש לעיוות דין.

לנוכח האמור ומכוון עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחתת.

מצירות תשליך החלטה לצדים.

ניתנה היום, כ"א אלול תש"פ, 10 ספטמבר 2020, בהעדך
הצדדים.